خبر

متروی اصفهان به خمینی‌شهر می‌رسد

مدیرعامل سازمان حمل‌ونقل ریلی شهرداری اصفهان از پیگیری همزمان توسعه خط ۲ مترو به سمت خمینی‌شهر، آغاز عملیات اجرایی خط ۳ از میدان آزادی تا ترمینال اندیشه و به‌روزرسانی مطالعات سه خط تراموا خبر داد و گفت:توسعه شبکه حمل‌ونقل ریلی با اولویت تکمیل خطوط مترو و اجرای تراموا در محدوده شرقی شهر دنبال می‌شود. مهدی روح‌الامین اظهار کرد: در حال حاضر همزمان سه پروژه را در دست مطالعه داریم؛ نخست ادامه خط دو متروی اصفهان به سمت غرب اصفهان که در نهایت به شهرستان خمینی‌شهر منتهی می‌شود؛ این پروژه به طول ۱۰ کیلومتر از ایستگاه کهندژ آغاز می‌شود و مطالعات آن در حال انجام است تا در آینده عملیات اجرایی آن آغاز شود. او افزود: پروژه دوم، مطالعات خط سه مترو است که تلاش می‌کنیم عملیات اجرایی آن را از میدان آزادی یا دروازه شیراز به سمت ترمینال اندیشه، تا پایان سال جاری آغاز کنیم؛ در آینده نیز توسعه این خط به سمت میدان لاله در برنامه قرار دارد. مدیرعامل سازمان حمل‌ونقل ریلی شهرداری اصفهان تصریح کرد: پروژه سوم که به‌تازگی از شورای اسلامی شهر و کمیسیون حمل‌ونقل و هوشمندسازی تأییدیه آن را دریافت کردیم، به‌روزرسانی مطالعات «تراموا» است؛ بر این اساس سه خط تراموا را در برنامه مطالعات داریم که بر اساس اولویت‌بندی در تعداد مسافر و جذب سفر، عملیات اجرایی آن‌ها آغاز خواهد شد. مدیرعامل سازمان حمل‌ونقل ریلی شهرداری اصفهان تصریح کرد: در خط دو متروی اصفهان، مهم‌ترین ایستگاه که بیشترین جذب سفر را خواهد داشت، ایستگاه امام حسین (ع) است که به‌عنوان ایستگاه تبادلی با خط یک عمل می‌کند و پس از آن ایستگاه تختی مسافر قابل‌توجهی دارد و طبق آمار مطالعات ترافیک، ایستگاه زینبیه نیز ایستگاه پراهمیتی است، البته ایستگاه‌های دیگری همچون شکرشکن در چهارراه شکرشکن یا آمادگاه در چهارراه فلسطین هم مسافر قابل‌توجهی دارند. روح‌الامین ادامه داد: هدف ما با تکمیل این بخش‌ها و سیستم‌های تکمیل‌کننده ریلی، ایجاد پوشش ریلی کامل در شهر است، ترکیب همه مدهای حمل‌ونقل عمومی شامل بی‌آرتی، اتوبوس، تاکسی، تاکسی‌های اینترنتی با شبکه مترو و تراموا می‌تواند سهم سفر با خودروی شخصی را که اکنون غالب است، به سمت حمل‌ونقل عمومی هدایت کند. او خاطرنشان کرد: با وجود محدودیت منابع مالی و دشواری در تأمین تجهیزات وارداتی به‌ویژه در شرایط کنونی کشور، اولویت‌بندی مشخصی داریم؛ بهره‌برداری از خط ۲ اولویت نخست و بهره‌برداری از خط ۳ اولویت بعدی است، پس از آن، اجرای مدهای جدید ریلی همچون تراموا با اولویت محدوده شرقی شهر در دستور کار قرار دارد.

راهکار شهرداری برای کاهش ۳۰ درصدی ترافیک صبحگاهی

مدیرکل مطالعات و برنامه‌ریزی معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری اصفهان از اجرای راهکارهایی برای کاهش ۲۰ تا ۳۰ درصدی ترافیک در ساعت اوج صبحگاهی خبر داد و گفت: شناورسازی زمان آغاز مدارس، پایش هوشمند گلوگاه‌های ترافیکی و استقرار همیاران ترافیک از جمله این اقدامات برای روان‌سازی تردد در مهر است.

جمشید لقایی با اشاره به فعالیت ستاد مهر برای سال تحصیلی جدید اظهار کرد: اقدامات آماده‌سازی از حدود یک‌ونیم ماه گذشته آغاز شده و شامل اقداماتی همچون خط‌کشی معابر، نصب تابلوها و سایر اقدامات فیزیکی در سطح شهر و مدارس بوده است. او با بیان اینکه با آغاز فصل پاییز، حدود ۳۰۰ هزار دانش‌آموز و دانشجو به چرخه حمل‌ونقل شهری اصفهان اضافه شدند، افزود: این افزایش تعداد سفرها که از شیوه‌های مختلف حمل‌ونقلی از جمله پیاده‌روی، سرویس مدرسه، اتوبوس و مترو استفاده می‌کنند، موجب ایجاد ترافیک صبحگاهی می‌شود که مدیریت آن از اهمیت بالایی برخوردار است. مدیرکل مطالعات و برنامه‌ریزی معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری اصفهان درباره راه‌های به‌کار گرفته شده برای مدیریت اوج تقاضای سفر در ساعات ۷ تا ۸ صبح تصریح کرد: با همکاری شورای ترافیک استان، موضوع شناورسازی ساعات مدارس و ادارات مطرح شد. در مدارس، این شناورسازی با فواصل زمانی ۱۵ دقیقه‌ای برای مقاطع مختلف تحصیلی محقق شد تا بار ترافیکی در طول ساعت ۷ تا ۸ صبح توزیع شود. برای ادارات نیز انتظار می‌رفت شناورسازی در بازه زمانی ۸ تا ۹ صبح اجرا شود، اما به‌دلیل مصوبات کشوری در راستای مدیریت مصرف انرژی، شروع کار ادارات بر ساعت ۸ صبح ثابت ماند. لقایی در ادامه به تحلیل آماری ترافیک پرداخت و گفت: در حالت عادی ۵۰۰ هزار سفر ساعت ۷ تا ۸ صبح انجام می‌شود که این رقم در روزهای آغازین مهر به ۸۰۰ هزار سفر می‌رسد و فراتر از ظرفیت شبکه معابر است؛ اگر بتوانیم بخشی از این ترافیک را با شناورسازی به ساعت ۸ تا ۹ صبح منتقل کنیم، تعداد سفرها به حدود ۵۵۰ تا ۶۰۰ هزار مورد کاهش می‌یابد که این کاهش ۲۰ تا ۳۰ درصدی در ساعت اوج، کمک بسیاری به روان‌سازی تردد در شبکه معابر می‌کند.

او با اشاره به استفاده از فناوری‌های نوین در کنترل ترافیک بیان کرد: ما از طریق سالن مانیتورینگ و نظارت تصویری در مرکز کنترل ترافیک و سامانه‌های پایش آنلاین (با استفاده از داده‌های گوگل و نشان)، گلوگاه‌های ترافیکی را شناسایی و برای هر یک نسخه اختصاصی شامل زمان‌بندی چراغ‌های راهنمایی یا حضور عوامل پلیس اجرا می‌کنیم، همچنین با همکاری پلیس، نیروهایی با عنوان «همیار ترافیک» در نقاط گلوگاهی مستقر شده‌اند تا به روان‌سازی تردد کمک کنند.

تاب‌آوری شهری؛ تجربه‌های موفق جهان در مهار هزینه‌های زندگی

افزایش هزینه مسکن، حمل‌ونقل، انرژی و مواد غذایی، شهرهای جهان را وادار کرده است راهکارهایی برای حمایت از شهروندان طراحی کنند. تجربه شهرهای مختلف نشان می‌دهد کاهش هزینه زندگی به ترکیبی از سیاست‌های شهری، حمایت اجتماعی و تقویت اقتصاد محلی نیاز دارد.

به گزارش ایمنا، افزایش هزینه‌های مسکن، حمل‌ونقل، انرژی، مواد غذایی و خدمات درمانی به یکی از مهم‌ترین چالش‌های شهرهای جهان تبدیل شده است. رشد جمعیت شهری، افزایش قیمت زمین، تورم، بحران انرژی و کاهش قدرت خرید خانوارها موجب شده است بسیاری از شهروندان حتی در شهرهای برخوردار، برای تامین نیازهای روزمره با فشار اقتصادی روبه‌رو شوند. به همین دلیل، مدیریت شهری در بسیاری از کشورها تلاش کرده است با مجموعه‌ای از سیاست‌های اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی هزینه زندگی را کاهش دهد. کاهش هزینه زندگی فقط به‌معنای پایین آوردن قیمت کالاها نیست. گاهی شهرداری‌ها با ارائه خدمات عمومی ارزان یا رایگان بخش مهمی از هزینه‌های خانوار را حذف می‌کنند. برای مثال، حمل‌ونقل عمومی ارزان موجب می‌شود شهروندان هزینه کمتری برای خرید، بیمه، سوخت و نگهداری خودرو بپردازند. مسکن اجتماعی و کنترل اجاره نیز می‌تواند بزرگ‌ترین بخش هزینه ماهانه خانوار را کاهش دهد. بعضی شهرها بر حمایت مستقیم از گروه‌های آسیب‌پذیر تمرکز کرده‌اند. یارانه انرژی، تخفیف قبوض آب و برق، کمک‌هزینه مهدکودک، خدمات درمانی عمومی و کارت‌های تخفیف شهری از جمله این اقدامات هستند. افزون بر آن، توسعه بازارهای محلی، تعاونی‌های مصرف، فروشگاه‌های کالاهای دست‌دوم، تعمیرگاه‌های عمومی و کتابخانه ابزار به شهروندان کمک می‌کند کالاها و خدمات مورد نیاز خود را با قیمت کمتری تهیه کنند.

وین، اتریش؛ شهری با مسکن اجتماعی گسترده و خدمات عمومی ارزان

وین، پایتخت اتریش با جمعیتی بیش از دو میلیون نفر، یکی از بزرگ‌ترین و پرجمعیت‌ترین شهرهای اروپای مرکزی است. این شهر در سال‌های اخیر به‌طور پیوسته رشد جمعیتی داشته و با افزایش تقاضا برای مسکن روبه‌رو بوده است، با این حال وین در مقایسه با بسیاری از پایتخت‌های اروپایی توانسته است هزینه مسکن را تا حد قابل‌قبولی کنترل کند. دلیل اصلی این موفقیت، نقش پررنگ شهرداری در ساخت، مالکیت و مدیریت واحدهای مسکونی است. برخلاف شهرهایی که بازار مسکن آن‌ها در اختیار مالکان خصوصی و سرمایه‌گذاران است، در وین بخش بزرگی از خانه‌ها در قالب مسکن شهرداری، مسکن تعاونی و واحدهای یارانه‌ای عرضه می‌شود. شهرداری وین حدود ۲۲۰ هزار واحد مسکونی شهری در اختیار دارد و شرکت‌های غیرانتفاعی و تعاونی نیز حدود ۲۰۰ هزار واحد مسکن یارانه‌ای را مدیریت می‌کنند. نزدیک به نیمی از ساکنان شهر در واحدهایی زندگی می‌کنند که به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم از حمایت عمومی برخوردار هستند. سیاست مسکن اجتماعی در وین سابقه‌ای بیش از یک قرن دارد. پس از جنگ جهانی اول، شهرداری با اجرای برنامه‌ای گسترده به نام وین سرخ، ساخت مجتمع‌های مسکونی را برای کارگران و خانوارهای کم‌درآمد آغاز کرد. یکی از مشهورترین نمونه‌های آن، مجتمع کارل مارکس هوف است که در دهه ۱۹۲۰ ساخته شد و همچنان به‌عنوان نمادی از مسکن اجتماعی در اروپا شناخته می‌شود. در این مدل، شهرداری فقط واحد مسکونی نمی‌سازد، بلکه مجتمع‌ها همراه با مهدکودک، درمانگاه، فضای سبز، فروشگاه، سالن اجتماعات و امکانات ورزشی طراحی می‌شوند. هدف فقط تأمین یک واحد آپارتمان نیست، بلکه ایجاد محیطی کامل برای زندگی خانوارهاست. امروزه واحدهای مسکونی شهری وین از طریق شرکت مسکن وین مدیریت می‌شوند. اجاره این خانه‌ها برای خانوارهای کم‌درآمد و متوسط قابل‌پرداخت‌تر است. قراردادهای اجاره نیز ثبات بیشتری دارند و مستأجران در برابر افزایش ناگهانی اجاره‌بها حمایت می‌شوند. یکی از ویژگی‌های مهم وین این است که مسکن اجتماعی فقط به گروه‌های فقیر جامعه اختصاص ندارد؛ بخش قابل‌توجهی از کارمندان، خانواده‌های دارای فرزند و گروه‌های با درآمد متوسط نیز می‌توانند از واحدهای یارانه‌ای استفاده کنند. این رویکرد موجب شده است مسکن اجتماعی به‌عنوان نشانه فقر شناخته نشود و گروه‌های مختلف در یک نظام مشترک مسکن حضور داشته باشند. گستردگی این نظام موجب شده است مالکان خصوصی نتوانند اجاره‌بها را بدون محدودیت افزایش دهند. زمانی که شهروندان گزینه‌ای مناسب در بخش عمومی یا تعاونی داشته باشند، فشار بازار خصوصی نیز کاهش پیدا می‌کند. به همین دلیل، تأثیر مسکن اجتماعی وین فقط به ساکنان واحدهای شهرداری محدود نمی‌شود و بر کل بازار مسکن اثر می‌گذارد. از سوی دیگر، شهرداری وین برای ساخت مسکن از منابع مختلفی استفاده می‌کند. یکی از ابزارهای مهم درآمدهای مالیاتی و بودجه عمومی است. در بعضی دوره‌ها مالیات یا عوارضی برای حمایت از ساخت مسکن اجتماعی دریافت می‌شود. شهرداری با خرید و ذخیره زمین‌های مناسب تلاش می‌کند هزینه زمین را از قیمت نهایی مسکن حذف یا محدود کند. وین در پروژه‌های جدید، مسابقات معماری و ارزیابی‌های تخصصی برگزار می‌کند. در این ارزیابی‌ها فقط قیمت ساخت اهمیت ندارد؛ بلکه کیفیت معماری، مصرف انرژی، امکانات اجتماعی، دسترسی به حمل‌ونقل عمومی و هزینه نهایی اجاره نیز بررسی می‌شود. این روش کمک می‌کند مسکن ارزان‌قیمت به معنای ساختمان‌های بی‌کیفیت یا مناطق دورافتاده نباشد. حمل‌ونقل عمومی یکی دیگر از عوامل کاهش هزینه زندگی در وین است. شبکه حمل‌ونقل این شهر شامل مترو، تراموا، اتوبوس و قطارهای حومه‌ای است. بلیت سالانه حمل‌ونقل عمومی وین برای سال‌ها با قیمت حدود ۳۶۵ یورو عرضه می‌شد؛ یعنی استفاده روزانه از شبکه عمومی برای دارنده این بلیت معادل یک یورو در روز بود. قیمت بلیت سالانه از ۲۰۲۵ تغییر کرده و به ۴۶۱ یورو برای نسخه دیجیتال و ۴۶۷ یورو برای کارت رسیده است، اما همچنان در مقایسه با هزینه خرید، بیمه، سوخت و نگهداری خودرو گزینه‌ای ارزان محسوب می‌شود. این سیاست چند اثر هم‌زمان دارد: کاهش هزینه رفت‌وآمد خانوار، کاهش وابستگی به خودروی شخصی، پایین آمدن هزینه پارکینگ و سوخت، کاهش ترافیک و آلودگی هوا، دسترسی بهتر ساکنان مناطق مختلف به محل کار و خدمات شهری.مسکن‌های اجتماعی نیز در مناطقی ساخته می‌شود که به شبکه حمل‌ونقل عمومی دسترسی مناسبی دارند. این موضوع اهمیت زیادی دارد، زیرا خانه ارزان در منطقه‌ای دورافتاده، اگر هزینه رفت‌وآمد زیادی ایجاد کند، به‌معنای کاهش واقعی هزینه زندگی نیست. وین علاوه بر مسکن و حمل‌ونقل در زمینه مهدکودک، آموزش، فضاهای سبز، کتابخانه‌ها، مراکز فرهنگی و خدمات اجتماعی نیز سرمایه‌گذاری کرده است. مهدکودک‌های شهری و خدمات مراقبت از کودکان به خانواده‌ها کمک می‌کنند هزینه کمتری برای نگهداری فرزندان بپردازند و والدین به‌ویژه زنان امکان بیشتری برای اشتغال داشته باشند. وجود پارک‌ها، مراکز ورزشی، کتابخانه‌ها و فضاهای عمومی رایگان یا کم‌هزینه موجب می‌شود شهروندان برای تفریح و فعالیت‌های اجتماعی مجبور به پرداخت هزینه‌های بالا نباشند. این خدمات بخشی از هزینه‌هایی را که در شهرهای دیگر به‌صورت خصوصی پرداخت می‌شوند، از طریق بودجه عمومی تأمین می‌کنند.

برلین، آلمان؛ شهری مستاجرنشین با چالش افزایش اجاره‌بها

برلین، پایتخت آلمان نزدیک به ۳۸ میلیون نفر جمعیت دارد و یکی از مهم‌ترین مراکز سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و دانشگاهی اروپا به‌شمار می‌رود. برخلاف بسیاری از شهرهای اروپایی که درصد زیادی از مردم مالک خانه هستند، برلین شهری مستأجرنشین است. حدود ۸۰ تا ۸۵ درصد خانوارهای برلین در خانه‌های اجاره‌ای زندگی می‌کنند، به همین دلیل تغییرات اجاره‌بها تأثیر مستقیمی بر جمعیت زیادی از شهروندان دارد. برلین در دهه‌های گذشته نسبت به شهرهایی همچون مونیخ، فرانکفورت و هامبورگ اجاره‌های پایین‌تری داشت، اما از دهه ۲۰۱۰ به بعد با افزایش سریع جمعیت، رشد تقاضا و کمبود ساخت‌وساز، قیمت مسکن و اجاره‌بها به‌شدت افزایش پیدا کرد. ورود دانشجویان، نیروی کار جوان، مهاجران و شرکت‌های فناوری نیز تقاضا برای خانه را بیشتر کرد. در برلین حدود دو میلیون واحد مسکونی وجود دارد که بخش زیادی از آن‌ها اجاره‌ای هستند. مالکان این واحدها گروه‌های مختلفی را تشکیل می‌دهند: شرکت‌های خصوصی، مالکان کوچک، شرکت‌های مسکن عمومی، تعاونی‌ها و صندوق‌های سرمایه‌گذاری. چند شرکت بزرگ مسکن عمومی این واحدهای مسکونی را مدیریت می‌کنند و نقش مهمی در عرضه خانه‌های اجاره‌ای با قیمت کنترل‌شده دارند. یکی از مهم‌ترین سیاست‌های آلمان و برلین برای حمایت از مستاجران، نظام «ترمز اجاره‌بها» است. بر اساس این قانون، در مناطقی که بازار مسکن با کمبود جدی روبه‌روست، اجاره خانه در آغاز قرارداد جدید نباید بیش از حدود ۱۰ درصد بالاتر از اجاره مرجع محلی باشد. اجاره مرجع بر اساس عواملی از جمله محله و موقعیت جغرافیایی، متراژ خانه، سال ساخت ساختمان، کیفیت و امکانات واحد، مبله یا غیرمبله بودن خانه و دسترسی به حمل‌ونقل و خدمات شهری تعیین می‌شود. دولت محلی برلین تلاش می‌کند نقش شرکت‌های مسکن عمومی را با ساخت واحدهای جدید و خرید ساختمان‌های موجود از مالکان خصوصی تقویت کند. در بعضی موارد نیز ساختمان‌هایی که در اختیار شرکت‌های بزرگ قرار داشتند، به مالکیت عمومی یا تعاونی منتقل شده‌اند. در سال ۲۰۲۱، موضوع انتقال بعضی شرکت‌های بزرگ املاک به مالکیت عمومی به همه‌پرسی گذاشته شد و اکثریت رأی‌دهندگان از بررسی این اقدام حمایت کردند. هدف از گسترش مالکیت عمومی این است که خانه‌ها از منطق سودآور بازار خارج شوند و برای مدت طولانی‌تری با اجاره قابل‌پرداخت عرضه شوند. شرکت‌های عمومی فشار کمتری برای افزایش سریع اجاره دارند، هرچند آن‌ها نیز با هزینه نگهداری، بازسازی و ساخت‌وساز روبه‌رو هستند. افزون بر این، مستاجران برلینی از حقوق قانونی مختلفی برخوردارند؛ مالک نمی‌تواند بدون دلیل قانونی قرارداد را فسخ کند یا هر میزان افزایش اجاره را به‌صورت یک‌جانبه اعمال کند، افزایش اجاره نیز باید بر اساس مقررات مشخص، شاخص‌های قانونی یا مقایسه با اجاره‌های متعارف منطقه انجام شود. انجمن‌های متعددی در سطح شهر برای حمایت از مستاجران فعالیت می‌کنند. این انجمن‌ها درباره بررسی قانونی بودن افزایش اجاره، اعتراض به هزینه‌های جانبی ساختمان، اختلاف درباره تعمیرات و نگهداری خانه، تهدید به تخلیه، قراردادهای اجاره و ودیعه و اجاره‌های غیرقانونی یا بیش از سقف تعیین‌شده مشاوره می‌دهند. تعاونی‌های مسکن نیز نقش مهمی در تامین خانه‌های پایدار و مقرون‌به‌صرفه در برلین دارند. در این مدل، ساکنان با پرداخت سهمی از سرمایه تعاونی، حق استفاده از واحد مسکونی را به دست می‌آورند. اجاره در تعاونی‌ها با هدف پوشش هزینه‌های واقعی تعیین می‌شود و همچون شرکت‌های خصوصی، بر اساس بیشترین سود ممکن نیست. بعضی پروژه‌های جدید نیز با همکاری گروه‌های شهروندی، بنیادها و نهادهای غیرانتفاعی ساخته می‌شوند. این پروژه‌ها شامل فضاهای مشترک، اتاق مهمان، کارگاه، آشپزخانه جمعی، باغ شهری و امکاناتی برای سالمندان یا خانواده‌های دارای کودک هستند. چنین مدل‌هایی علاوه‌بر کاهش هزینه، نوعی زندگی جمعی و استفاده مشترک از منابع ایجاد می‌کنند. تجربه برلین نشان می‌دهد که کنترل اجاره‌بها می‌تواند در کوتاه‌مدت از مستأجران حمایت کند، اما به‌تنهایی مشکل بازار مسکن را حل نمی‌کند. اگر ساخت خانه جدید کاهش پیدا کند، ممکن است یافتن خانه برای مستأجران دشوارتر شود.

نوآوری در اصفهان؛ ساخت کلاه هوشمند آتش‌نشانان

مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان از تبدیل مطالعات شهری به دستاوردهای فناورانه خبر داد و گفت: ساخت کلاه هوشمند ایمنی آتش‌نشانان، سنسور تشخیص گازهای سمی، پهپادهای اطفای حریق و تجهیزات تخصصی نگهداری فضای سبز، بخشی از نتایج همکاری شهرداری با شرکت‌های دانش‌بنیان است.

مرتضی نصوحی با تشریح سازوکار تبدیل نتایج پژوهش‌ها به تصمیم‌ها و اقدامات اجرایی در مدیریت شهری اظهار کرد: این تصور که پژوهش‌ها از نتایج کاربردی فاصله دارند، با واقعیت‌های موجود هم‌خوانی ندارد، چراکه پروژه‌های پژوهشی شهرداری در سه گروه اصلی تعریف می‌شوند و هر گروه به‌نوعی در تصمیم‌گیری یا اجرای برنامه‌های شهری نقش دارد. او با اشاره به دسته نخست پژوهش‌های مدیریت شهری افزود: نظرسنجی، نیازسنجی و رضایت‌سنجی از جمله این مطالعات است که نتایج آن‌ها به‌صورت مستقیم در اختیار مدیران قرار می‌گیرد و مبنای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری قرار می‌گیرد. مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان ادامه داد: برای نمونه، نظرسنجی از مسافران نوروزی و شهروندان، اطلاعات لازم برای برنامه‌ریزی‌های شهری را فراهم می‌کند، همچنین در فرایند بودجه‌ریزی مشارکتی، نیازهای شهروندان بررسی می‌شود و بعضی پیشنهادها با اعتبار مشخص در بودجه شهرداری قرار می‌گیرد که نمونه‌ای از تبدیل نتایج مطالعات به اقدام عملی است. نصوحی با بیان اینکه نتایج رضایت‌سنجی‌ها نیز در اصلاح عملکرد مدیریت شهری مؤثر است، عنوان کرد: مدیران می‌توانند با استفاده از این داده‌ها، اقدامات خود را ارزیابی کنند و برای بهبود خدمات و برنامه‌های شهری تصمیم بگیرند. او درباره دومین گروه پژوهش‌های شهرداری اصفهان گفت: این دسته شامل مطالعات جامع و راهبردی مورد نیاز شهر، از جمله مطالعات پدافند غیرعامل، طرح جامع حمل‌ونقل و ترافیک، طرح‌های جامع پارک‌ها و فضای سبز، مطالعات هدایت و دفع آب‌های سطحی و ضوابط زیباسازی شهر است. مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان خاطرنشان کرد: این مطالعات گستره وسیعی از شهر را تحت تأثیر قرار می‌دهد و با تعیین چارچوب‌های مورد نیاز، به مشخص شدن اولویت‌های اجرایی و مکان‌یابی پروژه‌ها کمک می‌کند. نصوحی سومین گروه پژوهش‌ها را مطالعات فنی و مهندسی برای حل مسائل مشخص حوزه‌های مختلف شهرداری دانست و تصریح کرد: این پروژه‌ها به‌طور معمول در پاسخ به یک نیاز واقعی تعریف می‌شوند و ممکن است شامل نمونه‌برداری، آزمایش‌های تخصصی و بررسی راهکارهای فنی باشند. او افزود: بررسی روش‌های مقابله با آفات درختان، تعیین میزان و شیوه استفاده از سموم و یافتن راهکارهایی برای رفع مشکلات آسفالت از موضوعاتی است که در قالب این پژوهش‌ها دنبال می‌شود، بنابراین، نیاز عملیاتی یکی از حوزه‌های شهرداری می‌تواند نقطه آغاز یک پروژه پژوهشی باشد.

حرکت شهرداری اصفهان به سمت پژوهش‌های خروجی‌محور

مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان با اشاره به اقدامات انجام‌شده برای افزایش اثربخشی پژوهش‌ها گفت: در سال‌های اخیر، رویکرد شهرداری به سمت خروجی‌محور شدن پروژه‌های پژوهشی حرکت کرده است؛ به این معنا که در قراردادها، علاوه بر شرح خدمات، خروجی‌های مورد انتظار و مشخصات آن‌ها نیز تعیین می‌شود. نصوحی ادامه داد: برگزاری جلسات حضوری میان مشاوران و پیمانکاران برای شناسایی دقیق نیازها و خواسته‌های اصلی نیز در همین راستا انجام می‌شود تا پروژه از ابتدا بر اساس دستیابی به نتیجه‌ای مشخص تعریف و اجرا شود. او با اشاره به اهمیت بهره‌گیری از ظرفیت دانشگاه‌ها و نخبگان اظهار کرد: یکی از برنامه‌های اداره کل پژوهش و نوآوری، توسعه اتاق‌های فکر تخصصی در موضوعات مورد نیاز شهرداری است و تاکنون تجربه برگزاری حدود ۹ اتاق فکر در مجموعه مدیریت شهری وجود دارد.

مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان با بیان اینکه پیچیدگی مسائل شهری، تصمیم‌گیری‌های بر پایه دانش و نگاه آینده‌پژوهانه را ضروری می‌کند، افزود: تصمیم‌های مدیریت شهری بر حوزه‌های مختلف زیست‌محیطی، حمل‌ونقلی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی اثرگذار است، از این‌رو، حرکت به سمت اتاق‌های فکر دائمی‌تر می‌تواند به شناسایی دقیق‌تر مسائل و ارائه راهکارهای مؤثر کمک کند. نصوحی خاطرنشان کرد: برنامه‌ریزی شده است با مکاتبه با حوزه‌های مختلف شهرداری، زمینه تقویت این اتاق‌ها فراهم شود تا استادان دانشگاه، نخبگان و پژوهشگران به‌صورت ماهانه مسائل تخصصی هر حوزه را بررسی کنند و زمینه هم‌افزایی میان تجربه اجرایی و دانش علمی افزایش پیدا کند.

اجرای طرح چهارساله برای جمع‌آوری آب‌های سطحی اصفهان

او با اشاره به نمونه‌هایی از نتایج اجرایی پژوهش‌های شهری گفت: پروژه جمع‌آوری و دفع آب‌های سطحی از جمله طرح‌هایی است که با برنامه‌ای چهارساله در دستور کار قرار گرفته است تا مشکلات مربوط به آب‌گرفتگی و هدایت آب باران در نقاط مختلف شهر برطرف شود. مدیرکل پژوهش و نوآوری شهرداری اصفهان افزود: در سال نخست اجرای این برنامه، حدود ۴۰۰ میلیون تومان برای هر منطقه شهرداری به‌منظور پیشبرد فاز نخست اعتبار در نظر گرفته شد. نصوحی با اشاره به مطالعات مربوط به ضوابط زیباسازی شهر نیز اظهار کرد: پس از تصویب لایحه این ضوابط در شورای اسلامی شهر، زمینه اجرای آن فراهم می‌شود و این موضوع نمونه دیگری از پیوند مطالعات تخصصی با فرایندهای اجرایی مدیریت شهری است.

خبر

دیپلماسی شهری خوانسار در مسیر بین‌المللی

شهردار خوانسار گفت: پیگیری خواهرخواندگی با شهرهای هم‌طراز، زمینه معرفی ظرفیت‌های تاریخی، فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی خوانسار و توسعه تعاملات شهری در عرصه بین‌المللی را فراهم می‌کند.

محسن جاپلقی با اشاره به دیدار با کردآبادی نمایندگی وزارت امور خارجه در استان اصفهان، اظهار کرد: در این دیدار موضوع خواهرخواندگی شهر خوانسار و روند پیگیری این طرح مورد بررسی قرار گرفت و بر ضرورت استفاده از ظرفیت‌های بین‌المللی برای معرفی هرچه بیشتر توانمندی‌های این شهر تأکید شد. او افزود: خوانسار با برخورداری از پیشینه تاریخی و فرهنگی غنی، ظرفیت‌های ارزشمند گردشگری، صنایع‌دستی و جاذبه‌های طبیعی، از ظرفیت مناسبی برای توسعه تعاملات شهری با شهرهای هم‌طراز در دیگر کشورها برخوردار است. شهردار خوانسار ادامه داد: یکی از اهداف اصلی در این مسیر، شناسایی شهرهایی است که از نظر ظرفیت‌های فرهنگی، گردشگری و شهری با خوانسار تناسب داشته باشند تا بتوان زمینه شکل‌گیری ارتباطی مؤثر و پایدار میان دو شهر را فراهم کرد. جاپلقی با بیان اینکه خواهرخواندگی می‌تواند بستری برای تبادل تجربیات مدیریت شهری باشد، تصریح کرد: این ارتباط در صورت شکل‌گیری می‌تواند زمینه همکاری و تبادل نظر در حوزه‌های مختلف شهری، گردشگری، فرهنگی و صنایع‌دستی را فراهم کرده و به معرفی ظرفیت‌های خوانسار در سطح بین‌المللی کمک کند. او خاطرنشان کرد: در این نشست همچنین راهکارهای لازم برای تسهیل روند انتخاب و برقراری ارتباط با شهرهای هدف و ایجاد زمینه برای همکاری‌های فرهنگی، گردشگری، اقتصادی و شهری مورد بررسی قرار گرفت. شهردار خوانسار گفت: بهره‌گیری از ظرفیت‌های دیپلماسی شهری می‌تواند فرصت مناسبی برای ایجاد ارتباط مؤثرتر میان خوانسار و گلپایگان با شهرهای سایر کشورها ایجاد کند و امیدواریم با پیگیری‌های انجام‌شده، این موضوع وارد مراحل عملیاتی شود. جاپلقی افزود: معرفی ظرفیت‌های خوانسار در عرصه بین‌المللی، جذب گردشگران و ایجاد زمینه برای ارتباط میان فعالان حوزه‌های مختلف از جمله گردشگری، صنایع‌دستی و فرهنگی، از جمله موضوعاتی است که می‌تواند در چارچوب این تعاملات مورد توجه قرار گیرد. او تأکید کرد: تحقق این طرح نیازمند برنامه‌ریزی، پیگیری مستمر و استفاده از ظرفیت دستگاه‌های مرتبط است و شهرداری خوانسار این موضوع را با هدف بهره‌گیری از فرصت‌های جدید برای توسعه و معرفی ظرفیت‌های شهر دنبال خواهد کرد. جاپلقی با اشاره به اهمیت مشارکت بخش خصوصی و فعالان حوزه گردشگری در این مسیر، بیان کرد: در صورت شکل‌گیری ارتباط با شهر هدف، می‌توان از ظرفیت فعالان گردشگری، صنایع‌دستی و مجموعه‌های فرهنگی برای تعریف برنامه‌های مشترک و معرفی توانمندی‌های خوانسار استفاده کرد. او خاطرنشان کرد: هدف از این اقدام صرفاً ایجاد یک عنوان رسمی برای خواهرخواندگی نیست، بلکه تلاش می‌شود این ارتباط به همکاری‌های واقعی و مستمر منجر شود و زمینه تبادل تجربیات، برگزاری رویدادهای مشترک و معرفی ظرفیت‌های خوانسار در سطح بین‌المللی فراهم شود.

چراغ سبز شورای کاشان به طرح‌های معیشتی شهرداری

رئیس شورای اسلامی شهر کاشان گفت: در صورت تدوین و ارائه بسته‌های عملیاتی و خدمات ویژه معیشتی توسط شهرداری، شورای شهر برای تصویب و تسهیل اجرای آن نهایت همکاری را خواهد داشت.

علیرضا مفرح با اشاره به تفاوت‌های ساختاری مدیریت شهری در کلان‌شهر تهران و کاشان اظهار داشت: اجرای طرح‌هایی نظیر «تورم صفر» که در تهران با تکیه ظرفیت‌های اقتصادی گسترده دنبال می‌شود، نیازمند زیرساخت‌های خاصی است که در حال حاضر در ساختار مدیریت شهری کاشان وجود ندارد. او افزود: شهرداری تهران به‌واسطه بهره‌مندی از فروشگاه‌های زنجیره‌ای اختصاصی، قادر به مداخله مستقیم در تنظیم بازار و حمایت از معیشت مردم است؛ درحالی‌که در کاشان چنین ساختار اقتصادی در اختیار شهرداری نیست و شرکت‌های تعاونی نیز در شرایط فعلی توان ایفای چنین نقشی را ندارند. مفرح با بیان اینکه مدیریت شهری باید متناسب با امکانات و توانمندی‌های هر منطقه برنامه‌ریزی کند، ادامه داد: شهرداری کاشان فاقد فروشگاه‌های زنجیره‌ای تحت مالکیت خود برای عرضه مستقیم کالا است و سیستم‌های فعلی، همچون قراردادهای رفاهی برای پرسنل، تنها محدود به خریدهای اقساطی از فروشگاه‌های طرف قرارداد است و ظرفیت لازم برای اجرای طرح‌های حمایتی گسترده در سطح شهر را ندارد. رئیس شورای اسلامی شهر کاشان در ادامه به رویکرد شورای اسلامی شهر کاشان برای حمایت از معیشت شهروندان اشاره کرد و گفت: با وجود برخی فشارهای اداری برای افزایش قیمت‌ها، شورای شهر با درک شرایط اقتصادی مردم، در حوزه‌هایی همچون به‌روزرسانی ارزش محاسباتی ماده ۱۰۰، باهدف جلوگیری از فشار مضاعف بر شهروندان، سیاست تعاملی و حمایتی را در پیش گرفته است. او در پایان خاطرنشان کرد: آمادگی شورای اسلامی شهر برای همکاری با شهرداری در شرایط اقتصادی فعلی وجود دارد. چنانچه شهردار کاشان بسته‌های عملیاتی و خدمات ویژه‌ای برای کمک به معیشت مردم در شرایط کنونی تدوین و ارائه نماید، شورای شهر برای تصویب و تسهیل اجرای آن، نهایت همکاری و حمایت را خواهد داشت. گفتنی است، طرح تورم صفر و تثبیت قیمت کالاها در ساختار مدیریت شهری، تازه‌ترین نمونه از تغییر رویکرد نهادهای مسئول برای رفع مشکلات اقتصادی مردم است.